

DELI DUMRUL

Piyes 2 Bölüm

KİŞİLER

DELİ DUMRUL

I YOLCU

II YOLCU

AZRAİL

BABA

ANA

KADIN

İKİ YOLCU

KORO

(Not: Piyesteki gök gürültüleri, şimşekler çocukları korkutmayacak şekilde düzenlenir, sanatçıların korkup kaçışmaları komik hareketlerle süslenir. Azrail kostüm vesaire ile sempatik bir tip çizilirse ve ayrıca danslar folklorik oyunlardan seçilirse süre hem daha uzar, hem de çocuk için daha eğlenceli olur kanaatindeyim.)

BİRİNCİ BÖLÜM

(Sahne kuru bir çay boyudur. Sahnenin arka ortasında sağdan sola doğru bir ağaç gövdesi köprü vazifesi görecektir. Köprünün üzerine derme çatma bir parmaklık veya korkuluk yapılmış ve korkuluğun üzerine de bazı tabelalar konmuştur. Tabelalarda sırasıyla şunlar yazılıdır. Birinde: Tarife; geçenden 30, geçmeyenden 40... Diğerlerinde: Veren sağ olsun, vermeyen toz olsun... Perde tokmağın davula ağır tempolu vuruşlarının hâkim olduğu uygun bir müzikle açılır. Deli Dumrul, köprünün üzerinde, elinde kılıcı dünyaya

meydan okuyan bir heykel gibi durmaktadır. Arkadan bir ışıkla önce Deli Dumrul'un silueti sonra da bütün sahne aydınlanır. Sahne tamamen aydınlandıktan sonra Koro kadınlı erkekli olarak coşkun bir müzikle dans ederek sahneye girerler, dansları bittikten sonra karşı taraftan çıkarlar. Koro sahnede dans ettiği sürece Deli Dumrul onları yerinden seyretmiştir. Koro çıktıktan sonra bir başka köşeden elinde sazı ile mütevazî görünüşlü Ozan girer ve sahnenin önüne gelir.)

OZAN – (Seyirciye) Oğuz illerinde Duhakocaoğlu Deli Dumrul denen bir er var. Bir kuru çayın üzerine bir köprü yapmış. Geçenden otuz akçe alıyor, geçmeyenden döve döve kırk akçe alıyor. Bunu niçin böyle yapıyor... Deli aklı... diyor ki, benden güçlü, benden deli er var mıdır ki çıkıp benimle savaşsın. Benim erliğim, bahadırılığım, yiğitliğim, Rum'a, Şam'a gitsin., yayılsın... Ne denir? Delidir, ne yapsa yeridir... (Ozan sahneden çıkarken, bu ana kadar hareketsiz yerinde duran, sadece onun sözlerine kulak vermiş olan Deli Dumrul, hareket, yürüyüş, koşma, yakalama ve sürüklemelere uyan ritmik bir müzikle onu yakalar.)

DELİ DUMRUL – (Ozan’a) Köprüden geçmeden gitmek yok. (Dumrul, Ozan’ı köprü’nün başına getirir, bırakır, kendisi de diğer başına giderek bekler. Ozan istemeye istemeye o tarafa geçer. Dumrul, para ver anlamında elini uzatır. Ozan ceplerini karıştırır, boşaltır, DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ – <http://248501.meb.k12.tr>

hiçbir şey bulamaz, bu bir kese de olabilir. Dumrul ısrar eder. Ozan çaresizlik içinde şapkasının içinde sakladığı birkaç kuruşu verir. Dumrul parayı alınca mübalağalı bir şekilde eğilerek Ozan’ın geçmesine izin verir. Ozan köprüden indikten sonra arkasından verdiği paraları saymakta olan Dumrul’a bakar ve ne yaparsınız deli, der gibi bir hareket yaparak sahneden çıkar veya bu sözü söyleyerek çıkar.)

(Ozan çıktıktan sonra Dumrul para sayarken aynı ritmik müzik ile bir yolcu gelir, onun para saydığını görünce, yavaşça görünmeden ön taraftan sıvışmak ister. Tam sahneden çıkacakken Dumrul bunun farkına varır ve koşup yolcuyu yakalar. Hafifçe omzuna dokunarak işaretlerle nereye diye sorar. Yolcu da gidiyorum, sana ne oluyor, gibi bir hareket yapar. Dumrul, köprüyü gösterir. Yolcu çaresizlikle boyun eğer, köprü’nün başına gider, geçer, karşıda bekleyen Dumrul’un önünden para vermeden yürür. Dumrul onu durdurur. O yine ne var anlamında bir hareket yapar, Dumrul da köprü üzerindeki tarifeyi gösterir. Yolcu bir an ne yapacağını düşünür, sonra kesesini çıkarır, içinden para alır, al başına çal, der gibi verir ve yürür gider, Dumrul da arkasından, defol der gibi bir hareket yapar. Bir başka yolcu gelir, yine Dumrul’un para saymasından yararlanıp sessizce geçmek ister, fakat Dumrul onu da yakalar, yolcu direnir ve döverek geçirir, parasını da fazlası ile alır, sonra da arkasına bir tekme atarak uğurlar. Dumrul tekrar paralarını sayarken dışardan ağlayan inleyen ve yaklaşmakta olan bir kalabalığın sesleri duyulur. Dumrul hemen paralarını toplayıp sesin geldiği tarafa yönelir. Sesler iyice yaklaşır ve kadınlı erkekli bir grup halinde ağlayarak, inleyerek ağır ve hüznü verici bir dans temposu ile koro sahneye girer. Bir süre aynı şekilde

dans ederek üzüntülerini belirtirler. Bansın sonlarına doğru Dumrul Koronun karşısına dikilir:

DUMRUL – (Sert) Bre kavatlar ne ağlarsınız, ne inlersiniz? Benim köprümün yanında bu gürültü nedir? Ne diye yas tutarsınız?

KOROBASI – Hanım, bir yahşi yiğidimiz öldü ona ağlarız.

KORO – Aaaaaaah...

DUMRUL – (Eliyle susturur) Bre yiğidinizi kim öldürdü?

KOROBASI – Tanrı seni inandırсын ki be yiğit, Yüce Tanrı’dan buyruk geldi, al kanatlı Azrail ol yiğidin canını aldı.

DUMRUL - Bre al kanatlı Azrail dediğiniz ne kişidir ki adamın canını alır?.. (Ortaya öne gelir; gökyüzüne doğru) Ey yüce Tanrı, birliğin varlığın hakkı için Azrail’i benim gözüme göster, savaşıyım, çekişeyim, çalışayım, yahşi yiğidin canını kurtarayım. Bir daha yahşi yiğidin canını almasın! (Koro bu söz üzerine Dumrul’a coşkun bir tezahürat yapar, şerefine neşeli ve hızlı tempolu bir müzikle dans ederler. Dumrul da memnun kasılır. Dansın sonlarına doğru gök gürleyip şimşekler çakmaya başlar. Sahne birden karışır. Korodakiler korkudan birbirlerine girerler, kaçırlar. Gök gürültüsü ve şimşekler dayanılmaz bir haldedir. Dumrul birden sırt üstü yuvarlanır. Korodakiler korkudan birbirlerine sarılır, sığınır. Dumrul birkaç defa yerden kalkıp davranmak isterse de her defasında aynı şekilde yere yuvarlanır. Sonra birden sesler kesilir. Hepsı şaşkınlık ve korku içinde etraflarına bakınırlar. Sol taraftan elinde tırpan, beyaz bir cübbe içinde Azrail girer. Koro arkalara çekilir, sinerler. Azrail ağır ağır ilerleyerek yerde şaşkın duran Dumrul’un tepesine dikilir)

DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ –
<http://248501.meb.k12.tr>

AZRAİL – (Sert) Yüce Tanrı’ya Deli Dumrul’un sözü hoş gelmedi. Bak şu deli kavata dedi. Benim ulu dergâhımda gezsın, beylik eylesin de benim birliğimi bilmesin, benim birliğime

şükür kılmasın. Bana da “Ya Azrail git o deli kavatın gözüne görün benzini sarart, canını hırlat, al” dedi.

KORO – Ne... Benzini sarart, canın hırlat al mı dedi?

DUMRUL – (Toparlanır) Sen mi benim canımı alacaksın, bre sen benim ayağımdan pabucumu bile alamazsın, canımı alacaktım. Dur sen bir yere kaçma ayağı bir kalkayım da sana gösteririm. (Dumrul ayağı kalkmak ister her defasında yere çakılır.)

DUMRUL – Ne oldu bre, yere tutkal mı sürmüşler yapıştım sanki.

KORO – Tutkal mı sürmüşler... Aman biz yapışmayalım.

DUMRUL – (Yerde hareketsiz kalır, gözleri görmez, elleri tutmaz olur) Gözlerim, ne oldu bana ?Hava mı karardı akşam mı oldu.

KORO – Ne kararması, ne akşamı günlük güneşlik ayol her taraf.

DUMRUL – Aaaa... Gözlerim görmüyor, ellerim tutmuyor, nefesim daralıyor řu gömleğimi çözeyim. Can sen ne heybetli adam mışsın? Benim görür gözüm görmez, tutar elim tutmaz oldu. Ağzımın içi buz gibi oldu. Kemiklerim tuz gibi oldu. Ey Azrail! Bunları sen yaptı isen benden çekeceğın var.

AZRAİL – (Öfkeli) Bre ahmak, kendini bilmez kavat! Sen bilir misin yüzü güzel kızların, gelinlerin canını çok almışım. Aksakallı, kara sakallı yiğitleri canını çok almışım.

KORO – (Ağlamaklı) Aldı ya, aldı ya... Ah...Aaaah

DUMRUL – Yere yapışmasaydım görürdün sen!

AZRAİL – Bre deli kavat öğünürdün derdin ki ak kanatlı Azrail benim elime geçse öldüreydim. Yahşı yiğidin canını kurtarayım. Şimdi bre deli kavat geldim ki senin canını alayım. Verir misin yoksa benimle cenk eder misin?

DUMRUL – Bre al kanatlı Azrail sen misin?

AZRAİL – Evet benim.

DUMRUL – (Ağlamaklı) Ah ah.

DUMRUL – Demek sen alırsın.

AZRAİL – Evet ben alırım.

DUMRUL – Bu sefer hava alırsın... (Azrail'i tutmak için bir hamle yapar.) Yakaladım seni bir yere kaçamazsın. Ben seni yerde kısırmak istiyordum ama şimdi kısırdım ya. Seni hemen öldüreyim yahşi yiğidin canını kurtarayım. (Dumrul yerden kılıcını alır. Kuvvetli bir hamle ile

DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ –

<http://248501.meb.k12.tr>

Azrail'e hamle eder. Birden gök gürleyip şimşekler çakar. Bir an karanlık olur. Karanlıkta Dumrul'un al sana ala sana neredesin, kaçma sesleri duyulur. Koro geriye, arkalara dağılmıştır. Işık yandığında Dumrul'un boşa kılıç salladığı görülür. Bu bir süre devam eder. Koro yavaş yavaş Dumrul'un etrafını alır ve alaylı bakışlarla seyretmeye başlar. Dumrul durumunun gülünçlüğüne farkına varır ve hemen kendisini toplar.)

DUMRUL – (Durumunu kurtarmak için gülmek ister) Hah ha ha!

KORO – (Aynı tempo ile güler.) Hah ha ha!

DUMRUL – Yiğitlerim gördünüz Azrail'in gözünü öyle korkuttum ki korkusundan yok olup kaçtı.

KORO – Yaşa. Hah ha ha! (Koro gülerek kahkahalar atarak aralarına Dumrul'u da alarak hareketli bir müziğe uyarak coşkunca dans ederler.)

DUMRUL – (Dans başladıktan bir süre sonra) Hah ha ha! Mademki o kaçtı bre ben onu koruyum doğana yakalatmayınca.

KORO – (Alkışlar) Aslan!

DUMRUL – Savulun!.. (Dumrul kılıcı elinde dışarı çıkar. Dumrul'un arkasından koro bağırarak savaş naraları atarak coşkunca dansına devam eder. Dumrul dışarı çıktıktan bir süre sonra gök gürler şimşekler çakar. Koro karmakarışık olur. Sahnede kaçırlar. Sonra giderler arkalara dağınık bir şekilde sinerler. Tam bu hengâme içinde dışarıdan fırlatılmış

bir çuval gibi Deli Dumrul sahnenin ortasına yuvarlanırcasına düşer. Koro merakla Dumrul'un etrafını alır. Dumrul toparlanır. Geldiği tarafa doğru bir hamle yapar. Gök gürler, şimşek çakar yere yuvarlanır. Bu kez yere sırt üstü düşer kalır. Gök gürültüsü ve şimşekler kesilir. Korodakiler sindikleri yerlerden yavaş yavaş kalkıp öne doğru gelirler. Dumrul'un başına toplanırlar. Dumrul'un hareketsiz yattığını görünce dövünerek, tepinerek ağır tempolu bir müzikle dans etmeye başlarlar. Bir süre sonra gök gürler, şimşek çakar, Koro korkup yine gerilere kaçar. Azrail dışarıdan büyük bir azametle girer ve Deli Dumrul'un tepesine dikilip ayağı ile karnına basar. Dumrul karnına basıldığında boş bulunan bir insanın ıhlama sesini çıkarır ve acele ile kalkmak ister. Azrail onun göğsüne basarak yere bastırır. Göğsüne basılınca ayakları havaya kalkar. Ayaklarına basınca baş tarafı dikilir. Bu birkaç kez tekrar edilir.

AZRAİL - (Alaylı) Ne haber. Deli Dumrul?..

DUMRUL – Bre Azrail aman, halim duman, Tanrı'nın birliğine yoktur güman! Ben seni böyle bilmezdim, gizlice can aldığını duymazdım. Dökmesi büyük bizim dağlarımız olur. o dağlarda bağlarımız olur, o bağların kara salkımlı üzümü olur, o üzümü saksalar al şarabı olur, şaraplı idim duymadım, ne söyledim bilmedim, beylikten usandım, yiğitliğe doymadım,canımı alma Azrail,medet!

AZRAİL – Bre deli kavat bana ne yalvarırsın, Yüce Tanrıya yalvar. Benim elimde ne var, ben de bir emir kuluyum.

KORO -- (Arkalarda birbirlerine sokulmuşlar) Doğru, o da bir emir kulu.

DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ –

<http://248501.meb.k12.tr>

DUMRUL –Ya, öyle ise can veren, can alan Ulu Tanrı mıdır?

AZRAİL - Evet, O'dur.

DUMRUL –Peki sen necisin, sen neyin belasisın? Sen aradan çık, Ulu Tanrı ile ben

haberleşeyim.

KORO – (Memnun) Arslan Deli Dumrul, çok yamansın doğrusu .(Dumrul, öne gelir, diz çöker, ellerini göğ'e kaldırır.)

DUMRUL – Yücelerde yücesin, kimse bilmez nicesin, Nice cahiller seni gökte arar yerde ister, sen zaten müminlerin gönlündesin, daim duran Cebbar Tanrı, baki kalan Settar Tanrı, benim canımı alacaksan sen al, bu Azrail'e bırakma!

KORO – Azrail'e bırakma... (Hepsi diz çökerler) . (Birden gök gürler, Şimşekler çakar.

Deri Dumrul ve yarı korkulu, yarı sinmiş, gökyüzünden medet umar haldedirler. Azrail gökyüzüne bakarak öne ilerler, söylenmekte olan söze kulak vermiş gibidir. Deli Dumrul da bir şeyler duymaya çalışır, Korodakiler de bir şeyler duymak için ellerini kulaklarına götürürler. Fakat hiçbir şey duymazlar.)

DUMRUL – (Dayanamayıp Azrail'e sorar.) Ne diyor, ne diyor?

AZRAİL – Ulu Tanrı'ya Deli Dumrul'un sözü hoş geldi. Azrail'e emreyledi ki, deli kavat benim birliğimi bildi, birliğime şükür kıldı.

KORO – (Ayağa kalkar.) Kurtuldun Deli Dumrul, kurtuldun. (Koro ve Deli Dumrul sevinç gösterileri yaparlar. Dumrul ayağa kalkar, Azrail'e teşekkür etmek için sarılmaya koşar, Azrail durdurur.)

AZRAİL – Ve Yüce Tanrı dedi ki, ya Azrail; Deli Dumrul canı yerine can bulsun o zaman canı azat olsun.

DUMRUL – (Bir an kalakalır.) Olsun bakalım.

KORO – (İtiraz etme derecesine) Olsun, olsun...

AZRAİL – (Dumrul'un sırtını okşayarak) Haydi yine yaşadın.

DUMRUL – (Zoraki bir gülümsemeyle) Yaşadım ya... (Öne ilerler, diz çöker, ellerini göğ'e kaldırır, bir şeyler söyleyecektir. Fakat boyuna yutkunur, son bir hamle yapar ve teşekkür eder.)

DUMRUL – Teşekkür ederim. (Yavaş yavaş ayağa kalkarken Azrail koşup kalkmasına yardım eder.)

DUMRUL – Zahmet ettin sen. (Düşüncelidir, kendi kendine konuşur.)

DUMRUL – Ben şimdi kime derim, rica etsem acaba benim yerime ölür müsün?.. Kime derim... Ben canımın yerine nasıl ola ki can bulayım? (Azbail'e gider.)

DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ –

<http://248501.meb.k12.tr>

DUMRUL – Benim yerime sen ölüversene ha?

AZRAİL – (Biran düşünür.) Benim ki sayılmaz. (Dumrul bir an çaresiz kalır, sonra korodakilere gider, onlarda hiçbir şeyden haberleri yokmuş gibi havalara bakarlar.)

DUMRUL – (Çaresiz yıkılmış) Bir koca babam var...

KORO – Babana git babana.

DUMRUL – Bir karı anam var...

KORO – Anana git anana.

DUMRUL – (Azbail'e) Gel gidelim. İkisinden biri ola ki canını verir belki.

KORO – Evet, evet ikisinden biri olur.

DUMRUL – (Coşmuştur) Tamam aksakallı babama giderim, beni sever, bilirim. Ondan can dilerim. Haydi, ona gidelim... (Coşkulu bir müzikle herkes dans ederlerken...)

PERDE

İKİNCİ BÖLÜM

(Perde Dumrul ve koronun coşkunca dansları üzerine açılır. Dans bitince Dumrul önde Azrail arkada sahneyi dönmeye başlarlar. Arkada geride koroda ters yönde onları taklit eder. Dumrul bir ara hızlanır.)

AZRAİL - Yavaş biraz. Yetişemiyorum.

DUMRUL - Sende koş biraz ölmezsin ya... (Onlar konuşurken sağ kulisten sahneye bir

sedir çıkarılır, aksakallı, ak saçlı bir ihtiyar gelir oturur. Dumrul gelir babasının elini öper, Azrail'e de aynı şeyi hatırlatır. Azrail el öpmeyi beceremez beline kafasına bastırarak başarıncaya kadar tekrar ettirir.)

DUMRUL - Aksakallı aziz izzetli canım baba bilir misin neler oldu. Küfür söz söyledim, Ulu Tanrıya hoş gelmedi, gökyüzünde ak kanatlı Azrail'e emreyledi uçup geldi, benim akça göğsüme bakıp kondu, hırıldatıp canımı alacak oldu. Baba senden can dilerim verir misin, yoksa oğlun deli Dumrul deyi ağlar mısın?

KORO - Oğlun senden can diler verir misin yoksa oğul oğul Deli Dumrul deyi ağlar mısın?

BABA - Oğul oğul ey oğul canımın paresi oğul.

DUMRUL - Eksik olma.

BABA - Doğduğu zaman dokuz buğra aslan öldürdüğüm oğul.

DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ –

<http://248501.meb.k12.tr>

DUMRUL - (Azraile öğünerek) Bak bak duydun değil mi?

KORO- Duyduk duyduk.

BABA - Bacılığı altın büyük evimin kabzası oğul

DUMRUL - Kabza, kabza çok önemli.

KORO - Duyduk, duyduk.

BABA - Kaza benzer kızımın, gelinimin çiçeği oğul karşı yatan kara dağın gerekse söyle gelsin.

DUMRUL - Gelsin değil mi?

KORO - Gelsin gelsin.

BABA - Azrail'in yaylası olsun.

DUMRUL- Bak senide düşünüyor. Ne iyi adam değil mi?

KORO - Ne iyi adam ne iyi adam.

BABA - Soğuk soğuk pınarlarım gerekse ona içit olsun.

DUMRUL - (Azrail'e) Sana sana soğuk soğuk içersin.

KORO - Oh serin serin olsa da içsek.

BABA - Tavla tavla şahbaz atlarım gerekse ona binit olsun.

DUMRUL - Yaya gezmekten kurtuluyorsun artık Azrail Efendi.

KORO – Çok sevdi.

BABA – Katar katar develerim gerekse ona yüklet olsun, ağılda akça koyunum gerekse kara mutfak altında onun şöleni olsun.

DUMRUL – Ziyafet demek istiyor.

KORO – Ziyafet, ziyafet.

BABA – Altın, gümüş pul gerekse ona harçlık olsun!

DUMRUL – Eli de açıktır hani.

KORO – Çok açık çok.

BABA –Dünya şirin, can aziz.

DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ –

<http://248501.meb.k12.tr>

DUMRUL - Doğru.

KORO – Doğru.

BABA – Canıma kıyamam belli bil.

DUMRUL – Anlamadım.

KORO – Anlamadık.

BABA - Canıma kıyamam belli bil.

DUMRUL – Hoppala.

KORO – Hoppala.

(Dumrul Azrail'e bakar, Azrail bir duvar gibidir, bu arada babası ve oturduğu kuliste

kaybolur. Dumrul tekrar yalvarmak için babasına döner, onu bulamayınca çaresizlik içinde kalır. Dumrul şaşkınlık içindeyken koro ağır tempolu bir dansa başlar, Dumrul da şaşkın ve beceriksiz hareketlerle dansa katılmak ister, bir süre dans ederler.)

DUMRUL – (Bir an toparlanır, ümitle Azrail’e) Bir anam var kalkıp ona varalım.

Babamdan can diledim vermedi, bir de anama gidelim.

KORO – Anana git anana... (Diyerek neşeyle dans ederler.)

(Dumrul, Azrail ve koro, Dumrul’un babasına giderken yaptıkları hareketleri anaya giderken de aynen tekrar ederler. Sol öne doğru gelirlerken sol ön köşeden kulisten bir sedir çıkarılır. Nur yüzlü, yaşlı bir kadın gelip oturur, elinde yün eğirmektedir. Dumrul gelir anasının elini öper, Azrail’e de hatırlatır, ona da öptürür.)

DUMRUL – Ana bilir misin neler oldu? Gökyüzünden al kanatlı Azrail uçup geldi, benim akça göğsüme bakıp kondu, hırıldatıp canımı alacak oldu. Babamdan can diledim vermedi, senden can dilerim ana, canını bana verir misin, yoksa oğul, Deli Dumrul deyî ağlar mısın? Acı tırnak ak yüzüne çalar mısın, karga gibi kara saçın yolar mısın?

KORO – Ana, ana, ana...

ANA – Oğul, oğul ey oğul. Dokuz ay dar karnımda taşıdığım oğul.

DUMRUL – Beni söylüyor beni.

KORO – Dumrul’u Dumrul’u.

ANA – On ay deyince dünya yüzüne getirdiğim oğul!

DUMRUL – Yedi değil, dokuz değil... On ay. Bir ay bana iltimas geçmiş.

KORO – İltimaslı, iltimaslı, ne mutlu, daha doğuştan iltimaslı.

DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ –

<http://248501.meb.k12.tr>

ANA – Dolama beşiklerde belediğim oğul, dolap dolap ak sütümü emzirdiğim oğul.

DUMRUL – Ana yine başka oluyor.

KORO – Başka oluyor, başka.

ANA – Akça burçlu hisarlarda tutulaydın oğul, korkmuş dinli kâfir elinde tutsak olaydın oğul!

DUMRUL – Deme ana ağzını hayra aç!

KORO – Hayra aç, hayra.

ANA – Altın akça gücüne seni kurtaraydım oğul.

DUMRUL – Arslan anacığım benim.

KORO – Ana, ana.

ANA - Yaman yere varmışsın varamam.

DUMRUL – Yaşlısın, yorulursun elbet.

ANA – Dünya şirin can aziz...

DUMRUL – Hı...

KORO – Hı...

ANA – Canımı...

DUMRUL ve KORO – Hı...

ANA – Canımı kıyamam belli bil...

DUMRUL – Şaka ediyor canım.

KORO – Ne şakası... Ne şakası...

(Dumrul, tekrar anasına döner, fakat anası ve sedir çoktan kulisten kaybolmuştur. Koro, üzgün, dans etmeye başlar.)

DUMRUL – (Koro dans ederken kendi kendine) Anam da vermedi... Canımı kıyamam belli bil dedi. (Azrail'e döner) Aman bre Azrail aman, Tanrının birliğine yoktur güman!

AZRAİL – Bre deli kavat, daha ne aman dilersen. Aksakallı babanın yanına vardın can vermedi, ak saçlı ananın yanına vardın o da can vermedi başka kim verse gerek.

DUMRUL – Sütü börek.

KORO – Olsa da yesek.

DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ –

<http://248501.meb.k12.tr>

DUMRUL – İki ayağımı bir pabuca sokma be adam, sana da dam demek için bin şahit lazım ya. Acele etme, bulacağım elbet birini... Hah, bir hasretim vardır, buluşayım.

AZRAİL – Bre deli kavat hasretin kimdir?

DUMRUL – Elkızı bir karım var, ondan benim iki çocuğum var. Onları ısmarlarım Allah’a. Ondan sonra benim canımı alırsın.

KORO – (Ağlayarak, inleyerek dansa başlar.) Aaaaah.

(Dumrul ile birlikte hepsi bütün ümitleri kırılmış bir halde bir önceki şekilde fakat ağır ve isteksiz tekrara yola koyulurlar. Sahneyi bir süre gidip geldikten sonra arkalardan dipten Deli Dumrul’un genç güzel karısı yanında iki çocuğu ile görünür. Sahnenin önünde ortalarda buluşurlar. Deli Dumrul karısına sarılır. Azrail’de el öpme alışkanlığı ile aynı şeyi yapmak ister Dumrul engel olur.)

DUMRUL – Hop ağır ol bakalım.

KORO – (Azrail’i ayıplar.) Aaaa... Aaa...

DUMRUL – (Çocuklarını öper, sever sonra karısına yaklaşır) Bilir misin neler oldu?

Gökyüzünden ak kanatlı Azrail uçup geldi, akça göğsüme basıp kondu, benim tatlı canımı alacak oldu. Gittim babama can ver dedim vermedi, anama can ver dedim vermedi. Artık sen gözün kim tutarsa, gönlün kimi severse ona var. İki çocuğumu öksüz koma.

(Kadın Deli Dumrul’a sarılır, hıçkırarak ağlar, arkadan koroda hafif sesle ağlar. Bu durumda Azrail’de kendini tutamaz yüksek sesle ve aptalca ağlamaya başlar.)

DUMRUL – (Azrail’i teselli eder.) Üzülme kardeşim herkesin başına gelir.

KADIN – (Kararlı ve mert) Ne dersin ne söylersin, göz açıp gördüğüm, gönül verdiğim, koç yiğidim, şah yiğidim.

(Bu anda Deli Dumrul’un hali perişandır. Yiğit denecek hali kalmamıştır adeta

dökülmektedir.)

AZRAİL – (Dumrul’a) Toparlan biraz kendine gel.

KADIN – Tatlı damak verip soruştuğun, bir yastıkta baş koyup eriştiğim, karşı yatan kara dağları senden sonra ben neylerim. Yaylayacak olsan benim mezarım olsun. Soğuk soğuk suların içecek olsam benim kefenim olsun. Tavla tavla şahbaz atına binecek olsam benim tabutum olsun. Senden sonra bir yiğit sevip varsam, birlikte yatsam, ala yılan olup beni soksun. Senin o korkak anan baban bir canda ne var ki sana kıyamamışlar. Arş tanık, kürsü tanık olsun, gök tanık olsun, yücelerden yüce Tanrı tanık olsun benim canım senin canına kurban olsun!

(Kadın elini göğsüne vurarak Azrail’in karşısına dikilir. Deli Dumrul şaşırıp kalır ve ağlamaya başlar. Arkasından koro sonra da Azrail ağlar.)

DUMRUL – (Azrail’e) Ne ağlıyorsun bre.

(Birden hava kararır, gök gürler şimşekler çakar. Koro önce bir telaşa kapılıp sonra toparlanır secdeye gelir. Azrail hazır ol duruşunda bir emir dinler gibi gökyüzüne

DODURGALAR ŞEHİT ŞEREF TAY İLKÖĞRETİM OKULU –ACIPAYAM DENİZLİ –

<http://248501.meb.k12.tr>

bakmaktadır. Dumrul karısı ve çocukları ile birbirlerine kenetlenmiş bir haldedir. Birden ortalık sessizleşir.)

DUMRUL – (Öne ilerler, ellerini göğse kaldırarak yalvarır, arkasından hafif sesle koro yalvarışa katılır.) Yücelerden yücesin. Kimse bilmez nicesin güzel Tanrı... Çok cahiller seni gökte arar yerde ister, sen zaten müminlerin gönlündesin. Daim duran Cebbar Tanrı. Ulu yollar üzerine imaretler yapayım senin için, yalıncağ görsem donatayım senin için. Alırsan ikimizin canını birlikte al, korsan ikimizin canını birlikte ko, Keremi çok kadir Tanrı...

(Tekrar gök gürler, şimşekler çakar sonra tam bir sessizlik olur dışarıdan bir yağmur sesi gelir.)

AZRAİL – (Gölerek Dumrul’a yaklaşıp.) Ulu Tanrı’ya Deli Dumrul’un sözü hoş geldi.

Karısının ve kendisinin canını bağışladı. Sizlere yüz kırk yıl ömür verdi.

DUMRUL – Tanrım sana şükürler olsun.

HEPSİ – (Dua ederler) Tanrım sana şükürler olsun. (Hepsi birden neşeli canlı bir müzikle sevinç çığlıkları atarak dans ederlerken...)

PERDE